



עפ"ת (ירושלים) 8112-09-13 - צחי יצחק קסלסי נ' מדינת ישראל

עפ"ת (ירושלים) 8112-09-13 - צחי יצחק קסלסי נ' מדינת ישראל מחוזי ירושלים

עפ"ת (ירושלים) 8112-09-13

צחי יצחק קסלסי

ע"י ב"כ עו"ד נ' פיינבלט

נגד

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד ב' ויטאלי

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

[10.11.2013]

כב' השופט הבכיר אמנון כהן

פסק דין

בפני ערעור על פסק דינו של בית המשפט לתעבורה (כב' השופט מ' קסלסי), אשר הרשיעה את המערער לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של נהיגה בשכרות. בית המשפט קבע, כי המערער נהג ברכב ביום 14.9.12 בשעה 01:55, כאשר בבדיקת נשיפה נמצאו 305 מיקרוגרם בליטר אוויר נשוף.

בית המשפט קמא פסל את רישונו של המערער לתקופה של 24 חודשים (בניכוי חודש הפסילה המינהלית) וכן הטיל עליו 6 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים.

עיקר הדיון בפניי נסב סביב טענת המערער לפיה שגה בית המשפט קמא בקובעו, כי הוכח שהמערער היה תחת השגחת המפעיל לפחות 15 דקות בטרם בבדיקת הנשיפה (המדובר ב-15 דקות בהן המערער לא אכל, לא שתה ולא עישן בטרם נבדק על ידי מכשיר הנשוף).

לטענת ב"כ המערער, בית המשפט קמא "התאמץ" "תוך אינוס המציאות ממש", לקבוע, כי המערער היה תחת השגחה למעלה מ-15 דקות לפני הבדיקה.

המערער המשיך וטען, כי לאחר שבית המשפט פסל את עדותה של עדת תביעה מס' 4 (השוטרת בת-אל סידוף), לא היה מקום להרשעתו.

אין מחלוקת, כי השוטרת הוסיפה מספר שורות על הדוח שהכינה- דו"ח בבדיקת מאפיינים (ת/12) וכי הדבר התגלה לאחר שב"כ המערער צילם את חומר החקירה (לפני ההוספה).



בית המשפט קמא דחה את בקשת הסנגור לזכות את המערער בשל התנהלותה של השוטרת וניסיונו של התובע להגן על מעשיה, אך החליט, לקבוע ממצאים מבלי להתייחס לעדותה של השוטרת.

בית המשפט קמא סבר, כי כל עוד קיימות ראיות אחרות המוכיחות את אשמתו של המערער, מן הראוי להרשיעו. יפים לעניין זה, הדברים שנקבעו על ידי כב' השופט מ' שמגר (כתוארו דאז) בב"ש 20/82 מרדכי בוטרשווילי נ' מדינת ישראל, פ"ד לו(2) עמ' 132 בעמ' 139:

"ליקוי בפעולתה של התביעה דורש הסקת מסקנות, ובמקרה ראוי גם פעולות משמעותיות או משפטיות, נגד מי שאחראי לתקלה... אין, בדרך כלל, הצדקה לכך, כי בשל ליקוי בפעולת התביעה יענוש בית המשפט את הציבור ויסכן את שלומו...". אם כך, מדובר, למעשה, בערעור על קביעת ממצאים של בית המשפט לתעבורה, וכידוע, בית משפט שלערעור אינו ממהר להתערב בסוגיות אלה.

נחה דעתי, כי צדק בית המשפט קמא כאשר קבע, כי אם המערער אכן הרטיב את פיו במעט מיץ תפוזים בטרם יצא מרכבו, הרי שלאחר מכן חלפו למעלה מ-15 דקות עד שביצע את נשיפתו התקינה הראשונה בבדיקת הינשוף. בין לבין גם הוסברו למערער זכויותיו וכיצד עושים את הבדיקה.

אין מחלוקת, כי אם המערער טעם מעט מיץ תפוזים, הרי שזה היה בתוך הרכב וכי לאחר מכן הכשיל את בדיקת הינשוף לא פחות מ-8 פעמים. לכך יש להוסיף, כי לאחר שיצא מהרכב, ביצע בדיקת מאפיינים ורק לאחר מכן הועבר למפעיל הינשוף.

בית המשפט קמא קבע על סמך פלטי הינשוף (ת/9), כי תחילת הבדיקה במכשיר הינשוף הייתה ב-02:20 וסיומה ב-02:37, כאשר קודם לכך קדמו נשיפות שנכשלו ו/או הוכשלו על ידי המערער. נשיפתו הראשונה של המערער בוצעה לאחר 12 דקות ובית המשפט קבע ממצאים לגבי השתלשלות העניינים ב-3 הדקות לפני השעה 02:20. בית המשפט קמא התעלם מדוח המאפיינים (ת/12) שנערך על ידי השוטרת בת-אל סידוף ואולם, המערער עצמו אישר בעדותו, כי בוצעה לו בדיקת מאפיינים.

להלן נצטט מחקירתו הנגדית של המערער:

"ש. למה לא הסכמת להיבדק בנשיפון?

ת. בהתחלה אמרתי להם שאני יודע שיש לי חברים שאיבדו את הרישיון שלהם בגלל הבדיקה הזו, וזה מכשיר לא אמין, עשיתי כמה פעמים ויכול להיות כשעושים את הבדיקה זה יכשל פעם ראשונה.

ש. למה סירבת לעשות את מבחן הבאת אצבע לאף?

ת. בבדיקת המאפיינים תוך הבדיקה, אני רואה שאני כל מה שאני צריך ואני רואה שהיא מסמנת שאני לא בסדר. באיזשהו שלב אמרתי בואי נעצור את השטות הזו, גם כך את רוצה להכשיל אותי. זה משחק מכור". (עמ' 9 שורות 15-8). המערער גם הודה, כי נאמר לו לא לאכול ולא לשתות וכי למרות זאת שתי מעט מיץ תפוזים (עמ' 8 שורות 22-19). אין תימה, איפוא, כי בית המשפט קמא קבע, כי עדותו של המערער אינה מהימנה. בית המשפט קמא אף מצא לנכון לציין, כי המערער שיקר בכך שטען, כי דבריו למתנדב עוותו וקבע, כי דבריו של המערער לשוטרת "שהוא נהג מונית ושאני לא אקלקל לו את הפרנסה", אכן נאמרו.

לכך יש להוסיף, כי ידידתו של המערער לא הובאה לעדות כעדת הגנה, לאחר שהמערער הודיע לבית המשפט, כי "אני לא בקשר עם הידידה, אין לי את הטלפון שלה, ואני לא יודע אם תגיע תוך יום או יומיים" (עמ' 10, שורה 4). בית המשפט קמא הטיל את העונש המינימאלי הקבוע בחוק, ולא נמצאו נסיבות מיוחדות המצדיקות סטייה מעונש המינימום.

אשר על כן, אני דוחה את הערעור.

המערער יפקיד את רישיון הנהיגה שלו עד ולא יאוחר מיום 15.12.13.

העתק פסק הדין יישלח לצדדים בפקס ובדואר.

ניתן היום, ז' כסלו תשע"ד, 10 נובמבר 2013, בהעדר הצדדים.